

[...]

32.035/II/PD

[...]

Ter zitting van 13 april 2000 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in haar verenigde afdelingen een klacht van mevrouw [...] uit Bütgenbach tegen het “Fonds voor Bestaanszekerheid voor de arbeiders van het bouwbedrijf” omwille van het feit dat haar nog steeds Franstalige formulieren worden toegezonden.

Dezelfde klaagster diende reeds eerder bij de VCT een klacht in voor gelijkaardige feiten. Deze klacht achtte de VCT ontvankelijk en gegrond bij advies nr. 31.029 van 25 maart 1999 en toen werd uitdrukkelijk gevraagd welk gevolg aan dit advies zou gegeven worden.

Op 11 januari 2000 deelde u de VCT mee dat:

“Uit nader ingewonnen inlichtingen bij het Bestaanszekerheidsfonds voor de Bouw blijkt dat alles in het werk zal worden gesteld om aan de Duitstalige inwoner uit Bütgenbach een Duitstalig formulier te sturen”.

Het in januari aan de klaagster toegestuurde formulier was nochtans weer in het Frans.

o

o

o

Op haar vraag om inlichtingen omtrent deze nieuwe feiten deelde u de VCT het volgende mee:

“Zoals u weet, heb ik geen rechtstreeks voogdij op dergelijke instellingen.

Niettemin ben ik opnieuw tussengekomen bij het hogervermeld Fonds wat deze klacht betreft.

Deze keer hoop ik dat de toestand definitief geregulariseerd zal worden overeenkomstig artikel 61, §§ 3 en 4 van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

o

o

o

Het “Fonds voor bestaanszekerheid voor de arbeiders van het bouwbedrijf” kan beschouwd worden als een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, in de zin van artikel 1, § 1, 2° van de bij KB van 18 juli 1966

gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) (cfr. advies VCT nr. 23.006 van 21 maart 1991 en 28.031 van 10 oktober 1996).

Het fonds dient derhalve binnen het kader van de SWT welbepaalde taalverplichtingen na te leven.

Het fonds staat evenwel niet onder het gezag van een openbare macht en is dus niet onderworpen aan de bepalingen van de SWT die betrekking hebben op de organisatie van de dienst, de rechtspositie van het personeel en op de door dit laatste verkregen rechten (artikel 1 § 2 SWT).

Voor zijn betrekkingen met particulieren dient het fonds gebruik te maken van die van de drie talen (N, F, D) waarvan de betrokkenen zich hebben bediend (artikel 41 § 1 SWT).

Wanneer de diensten de taal van de particulier niet kennen dan geldt het vermoeden juris tantum dat de taal van de woonplaats van de particulier ook zijn taal is. Vermits in dit geval de taalaanhorigheid van de klager wel degelijk gekend was, diende het Fonds zonder enige twijfel het Duits te gebruiken.

De VCT oordeelt derhalve dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.